

גיטין סג

הדין:	בעל אמר:	שליח אמר:	אשה אמרה:	
רב נחמן אמר : אפילו הגיע גט לידה אינה מגורשת <u>מכאן אפשר להסיק לעניינינו</u> : הוא סומך על דעת השליח ולא קורה כלום כי הבעל לא עשאו שליח להולכה והאשה לא עשאו שליח לקבלה	הילך כמו שאמרה	אשתך אמרה "התקבל לי גיטי" – תהיה שליח לקבלה	הבא לי גיטי - תהיה שליח להולכה	
אם רב נחמן היה אומר : מהגיע גט לידו מגורשת <u>מכאן היה אפשר להסיק לעניינינו</u> : שסומך על מה שאמרה אשתו	הילך כמו שאמרה	אשתך אמרה הבא לי גיטי	התקבל לי גיטי	דחיית רב אשי : מקרה 1:
אם רב נחמן היה אומר : מהגיע גט לידה מגורשת <u>מכאן היה אפשר להסיק לעניינינו</u> : סומך על דברי השליח ועשאו שליח להולכה	הילך כמו שאמרה	אשתך אמרה הבא לי גיטי	התקבל לי גיטי	מקרה 2:
מכאן אי אפשר להסיק לעניינינו כי : השליח עוקר שליחותו לגמרי – טוען שוהא לא רוצה להיות שליח להולכה אלא לקבלה (כי יותר קל כי לא צירך להוליך את הגט לאשה)	הילך כמו שאמרה	אשתך אמרה "התקבל לי גיטי" – תהיה שליח לקבלה	הבא לי גיטי - תהיה שליח להולכה	לפי רב אשי – במקרה שפסק רב נחמן

תירוץ	קושיות על הפסיקה של רב נחמן
במשנה - אדם יודע שאין שליחות לקבלה, וגמר ונתן לשם הולכה, במקרה של רב נחמן - טעי	האומר התקבל גט זה לאשתי... רצה לחזור - יחזור ; טעמא דרצה, הא לא רצה הוי גט , ואמאי? הא בעל לאו בר שויא שליח לקבלה הוא! אלא אמרינן : כיון שנתן עיניו לגרשה, מימר אמר תיגרש כל היכי דמגרשה, הכא נמי כיון שנתן עיניו לגרשה, מימר אמר תיגרש כל היכי דמגרשה!
במשנה - אדם יודע שאין שליחות לקטן, וגמר ונתן לה לשום הולכה דידיה, במקרה של רב נחמן - טעי.	קטנה שאמרה התקבל לי גיטי - אינו גט עד שיגיע גט לידה ; כי מטי גיטא לידה מיהא מגרשה, ואמאי? והא לאו שליח להולכה שוייה! אלא אמרינן : כיון שנתן עיניו לגרשה, מימר אמר תיגרש כל היכי דמגרשה, ה"נ כיון שנתן עיניו לגרשה, מימר אמר תיגרש כל היכי דמגרשה!
לא, קבלה אהולכה, והולכה אקבלה קושי על הבנה זו של הברייתא : אי קבלה אהולכה, מכי מטי גיטא לידיה לאלתר ליהוי גיטא, <u>תירוץ ובכך תשובה לספיקא של הגמרא בבא מציעא</u> : שמעת מינה דאדיבורא דידיה קא סמיך! ובאמת התכוון לומר "התקבל והולך לה" : <u>דחיית הלימוד מפה לשאלה בבבא מציעא</u> : הכי השתא?! התם קאמר ליה הילך כמה שאמרה, הכא מי קאמר ליה הילך כמה שאמרה!?	הבא לי גיטי ואשתך אמרה התקבל לי גיטי, התקבל לי גיטי ואשתך אמרה הבא לי גיטי, והוא אמר הולך ותן לה זכי לה והתקבל לה, רצה לחזור - יחזור, משהגיע גט לידה - מגורשת ; מאי לאו קבלה אקבלה, והולכה אהולכה! ואם כן, במקרה שאמר השליח התקבל לי גיטי, האשה מגורשת כשהגיע גט לידה - כנראה כי אנו מפרשים שדעתו של הבעל היה לגרש בדרך שאפשר לגרש – למנותו שליח להולכה למרות שהוא לא אמר את זה במפורש – לעומת רב נחמן שאמר שהיא לא מגורשת במקרה זה

קבלה אקבלה והולכה אהולכה

אשה אמרה	שליח אמר לבעל	בעל אמר
הבא לי גיטי הולכה	אשתך אמרה התקבל לי גיטי קבלה	זכי לה והתקבל לה קבלה
התקבל לי גיטי קבלה	אשתך אמרה הבא לי גיטי הולכה	הולך ותן לה הולכה

קבלה אהולכה והולכה אקבלה

אשה אמרה	שליח אמר לבעל	בעל אמר
הבא לי גיטי הולכה	אשתך אמרה התקבל לי גיטי קבלה	הולך ותן לה הולכה
התקבל לי גיטי קבלה	אשתך אמרה הבא לי גיטי הולכה	זכי לה והתקבל לה קבלה

	אשה אמרה	שליח אמר לבעל	בעל אמר	הדין
חנא קמא	התקבל לי גיטי	אשתך אמרה התקבל לי גיטי	הולך ותן לה זכי לה התקבל לה	רצה לחזור - לא יחזור
ר' נתן			הולך ותן לה זכי לה והתקבל לה	רצה לחזור - יחזור רצה לחזור - לא יחזור
רבי				בכולן אם רצה לחזור - לא יחזור
			אבל אם אמר לו אי איפשי שתקבל לה אלא הולך ותן לה	רצה לחזור - יחזור

קושי: רבי היינו ת"ק!

תירוץ 1: אי איפשי אתא לאשמועי; **תירוץ 2:** הא קא משמע לן; מאן ת"ק! רבי.

שאלה: איבעיא להו: הילך לר' נתן, כזכי דמי או לאו כזכי דמי?

תשובה 1 מתוך משנתינו: ת"ש: **האומר התקבל גט זה לאשתי או הולך גט זה לאשתי, רצה לחזור - יחזור; האשה שאמרה התקבל לי גיטי, רצה לחזור - לא יחזור;** מאי לאו בהילך ור' נתן. דחיית התשובה מתוך משנתינו: לא, בהולך ורבי.

תשובה 2 מתוך משנתינו: ת"ש: **לפיכך, אם אמר לו הבעל אי אפשי שתקבל לה אלא הולך ותן לה, רצה לחזור - יחזור;** טעמא דאמר אי אפשי, הא לא אמר אי אפשי, רצה לחזור - לא יחזור; מאי לאו בהילך ור' נתן.

דחיית התשובה מתוך משנתינו: לא, בהולך ורבי.

תשובה 3 מתוך ברייתא: ת"ש: **הולך גט זה לאשתי - רצה לחזור יחזור, הילך גט זה לאשתי - רצה לחזור לא יחזור;** מאן שמעת ליה דאמר: בהולך - רצה לחזור יחזור? ר' נתן, וקאמר: בהילך - רצה לחזור לא יחזור, ש"מ: הילך כזכי דמי, ש"מ.

מחלוקת אמוראים בענין הולך כזכי דמי:

אשה אמרה	שליח אמר לבעל	בעל אמר
התקבל לי גיטי	אשתך אמרה התקבל לי גיטי	הולך ותן לה

אמר ר' אבא אמר רב הונא אמר רב: נעשה שלוחו ושלוחה וחולצת מספק אם מת הבעל לפני הגעת הגט לידה.

הטעם לדין: למימרא, דמספקא ליה לרב אי הולך כזכי דמי אי לאו כזכי דמי,

קושי על טעם זו: והא אתמר: הולך מנה לפלוני שאני חייב לו, אמר רב: חייב באחריותו,

ואם בא לחזור - אינו חוזר! מכאן אפשר להסיק שהולך כזכי דמי

תירוץ: התם ספק ממונא לקולא, הכא ספק איסורא - לחומרא.

רב	אין האשה עושה שליח לקבל לה גיטה מיד שליח בעלה
ר' חנינא	אשה עושה שליח לקבל לה גיטה מיד שליח בעלה
	1. משום בזיון דבעל 2. משום חצרה הבא לאחר מיכן מאי בינייהו? איכא בינייהו, דקדמה איהי ושויה שליח מעיקרא.

